

niedziela, 26.02.2023

Katecheza na I Niedzielę Wielkiego Postu

Historia

Według [Biblii](#) korona cierniowa upleciona została przez żołnierzy [Poncjusza Piłata](#): „a żołnierze upletli koronę z cierni i włożyli Mu ją na głowę” ([J 19,2](#)), zaraz po wyroku, którym Jezus został skazany na [chłostę](#).

Korzystając z okazji, żołnierze założyli Jezusowi na głowę koronę cierniową, włożyli na niego szkarłatny płaszcz, do ręki dali mu trzcinę i podchodząc naśmiewali się z Niego: pluli nań i bili trzciną po głowie (por. [J 19,1-3](#)).

Korona cierniowa towarzyszyła Jezusowi w drodze krzyżowej i w czasie śmierci. Według tradycyjnych przekazów, po zdjęciu z [krzyża](#) korona została zabrana przez jednego ze świadków jego śmierci.

Według jednej z teorii, koronę odnalazła i zabezpieczyła cesarzowa [Helena](#), matka [Konstantyna Wielkiego](#). Większość naukowców jednak, powołując się na płynące ze źródeł sugestie, uważa, że po pogrzebie Chrystusa koronę miał zabrać jeden z uczniów obecnych przy złożeniu jego ciała do grobu, łamiąc jednocześnie żydowskie prawa - przepisy nakazywały bowiem grzebać ze skazanym na śmierć człowiekiem wszystkie przedmioty, które miały kontakt z jego krwią, ponieważ uważane były za nieczyste. Przyniesienie ich na powrót do miasta nie tylko uczyniłoby miasto nieczystym, ale i sugerować mogłoby, że ich posiadacz obrabował grób.

W Jerozolimie relikwia korony cierniowej czczona była w początkach V wieku według świadectwa biskupa [Paulina z Noli](#). [Wincenty z Lerynu](#) (V w.), miała mieć formę [pileusa](#). W 593 roku ciernie oglądał w Jerozolimie [Grzegorz z Tours](#), na którym ogromne wrażenie wywarła zielen i odradzająca się w cudowny sposób każdego dnia świeżość relikwii. Grzegorz dodaje też, że obręcz podtrzymującą cierniowe pnącza upleciono z sitowia. Według [Antoniego z Piacenzy](#) relikwia przechowywana była w [kościelach Apostołów na Syjonie](#).

W 1063 korona trafiła do Bizancjum. 18 sierpnia 1239 roku desperacko potrzebujący pieniędzy łaciński cesarz [Konstantynopola Baldwin II de Courtenay](#) oddał (za udzieloną mu pomoc finansową w wysokości 135 tysięcy [liwrow](#)) koronę cierniową królowi Francji - [Ludwikowi IX](#), który był w posiadaniu kolekcji relikwii.

Po [translacji](#) korony do zamku paryskiego, monarcha ten polecił zbudowanie dwupoziomowej kaplicy [Sainte-Chapelle](#), służącej do przechowywania relikwii patronów Francji (dolna kaplica) i korony Chrystusowej (kaplica górna). Przez całe średniowiecze praktykowano wyrywanie z niej cierni i ich translację do wielu miejsc (głównie kościoły i klasztory), a także umieszczano je wśród insygniów władzy. Do dziś są czczone w [sanktuariach](#) na całym świecie (m.in. [Rzym](#), [Piza](#), [Praga](#); w [Polsce](#) w [Zamościu](#), [Miechowie](#), [Boćkach](#) i [Miejskiej Górze](#)).

Podczas [rewolucji francuskiej](#), korona została przeniesiona do [Biblioteki Narodowej](#). W momencie [konkordatu](#) (1801) została wraz z pozostałymi relikwiami przekazana [arcybiskupowi Paryża](#) i złożona 10 sierpnia 1806 w skarbcu katedry Notre Dame. Od tego czasu relikwie pozostają pod opieką kanoników Kapituły Bazyliki Metropolitańskiej i strzeżone są przez Rycerzy Świętego Grobu Bożego. W każdy [pierwszy piątek miesiąca](#) oraz każdy piątek [Wielkiego Postu](#), korona jest udostępniana wiernym podczas specjalnych ceremonii.

Podczas [pożaru katedry Notre Dame](#) 15 kwietnia 2019 korona była zagrożona zniszczeniem, jednak została uratowana.

Badania naukowe

W 1870 roku po raz pierwszy w historii tej relikwii poddano ją profesjonalnym badaniom. Ustalono, że wewnętrzna średnica grubej na 1,5 cm obręczy z sitowia wynosi 21 centymetrów. Jak stwierdzono, podtrzymywała ona konstrukcję z cierni i była wciskana na głowę. W ten sposób o wiele mocniej raniła noszącego, niż korony znane z chrześcijańskiej ikonografii. Prawdopodobnie koronę wykonano na zasadzie doczepiania gałęzi cierni do splecionego okręgu (dlatego konieczny był sznur mocujący gałęzie). Taki sposób przedstawiania korony cierniowej jest jednak rzadki. Zdaniem niektórych badaczy, wskazówek na temat rzeczywistego wyglądu korony cierniowej, założonej Jezusowi dostarcza [Całun Turyński](#).

Botanicy, którzy zbadali paryską relikwię, stwierdzili, że obręcz korony o średnicy około 21 cm wykonana została z [situ bałtyckiego](#) (*Juncus balticus*), rosnącego we wschodnich rejonach [Morza Śródziemnego](#). W obręczy z sitowia pozostały resztki wplecionych w nią 15 lub 16 gałązek, pochodzących z krzewu zwanego [głożyną - cierniem Chrystusa](#).

Znacznie trudniej przedstawia się sprawa identyfikacji cierni. Według obliczeń botaników czepiec musiał mieć 50 do 60 kolców. Tymczasem w roku 1870 francuski architekt [Charles Rohault de Fleury](#) obliczył, że w europejskich kościołach przechowywano 139 cierni czczonych jako element korony Chrystusowej. W swoim „roboczym” katalogu świętych cierni zapisał on, że dwa z nich znajdują się w [Krakowie](#).

W żadnym źródle historycznym nie ma wzmianki o koronach cierniowych nakładanych przed ukrzyżowaniem.

Na płótnie Całunu Turyńskiego widać liczne wypływy [krwi](#) na [czaszce](#). Zostały one spowodowane przebicciem [naczyń krwionośnych](#) na głowie przez kolce korony cierniowej.

[Chirurdzy](#) naliczyli 13 ran na czole oraz 20 z tyłu głowy spowodowanych przez kolce cierni, ale przypuszczają, że mogło być ich około 50. Ponieważ pod skórą na głowie znajduje się sieć unerwienia i naczyń krwionośnych, korona cierniowa powodowała rozdzierający ból oraz obfite [krwawienie](#).

„Jeżeli weźmie się pod uwagę, że na skórze głowy na 1 cm² znajduje się 140 punktów wrażliwych na ból, to można sobie wyobrazić ogrom

Jeśli przyjąć, że Jezus cierpiał za nasze grzechy,

że korona cierniowa powodowała niewyobrażalny ból,

to po co została nałożona?

Większość naszych grzechów rodzi się w głowie.

Myślimy o złu.

Może trzeba powalczyć w czasie Postu ze złymi myślami?